

VWR Wintervergadering/VWR winter meeting

Maastricht, 1 april 2022

- 10:30 – 11:15 Bestuursvergadering (*Bestuurskamer*)
- 11:15 – 12 Algemene ledenvergadering (NL)
KAP2 ruimte 1.028
- 12 – 13 *Lunch* (KAP2)
- 13 – 13:15 Openen van de vergadering/Opening of the meeting (in plenary)
KAP2 ruimte 1.028
- 13:15 – 14:20 Keynote Mr H.C. Naves (voorzitter van de Raad voor de Rechtspraak sinds 2019, voormalig president van de rechtbanken Breda, Gelderland en Amsterdam)
Discussie (moderator: Eric van der Luijtgaarden) (NL)
- 14:20 Derk Venema, *De mythe van het dilemma tussen rechtszekerheid en rechtvaardigheid in de reflecties van de ABRvS*
- 14:35 Eric Boot, *A public interest defense for Whistleblowers*
Discussie
KAP2 ruimte 1.028
- 15:15 – 15:45 *Koffiepauze/Coffee break*
- 15:45 – 17:15 PhD Workshop (EN)
Jorieke Manenschijn, *Re-establishing parliamentary sovereignty after Brexit*
Marie-Alice Morel, *The revolution will not be televised*
A.S. de Vries, *Legally protecting nature*
KAP2 ruimte 1.028
- 17:15 Afsluiting van de vergadering / Closing of the meeting
Borrel/drinks

De mythe van het dilemma tussen rechtszekerheid en rechtvaardigheid in de reflecties van de ABRvS

Derk Venema – Open Universiteit

In de reflecties van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State over de kinderopvang-toeslagaffaire komt regelmatig de volgende redenering terug: aan de ene kant hebben we de waarden van rechtszekerheid, rechtseenheid en rechtsgelijkheid, en aan de andere kant staat de waarde van een rechtvaardige oplossing. Dit is volgens mij een mythe. Ten eerste is het de vraag wie van welk recht zeker is/kan/moet zijn, en ten tweede hoe dat zich verhoudt tot een passende uitspraak. Ten aanzien van de rechtseenheid en de rechtsgelijkheid zijn de vragen soortgelijk: voor wie is wat voor soort eenheid/gelijkheid van belang en hoe verhoudt dat zich tot een passende uitspraak? Ik zal betogen dat er geen tegenstellingen of dilemma's bestaan tussen enerzijds rechtszekerheid, rechtseenheid en rechtsgelijkheid, en anderzijds een rechtvaardige/passende oplossing, en dat die tegenstelling in feite slechts als efficiencyargument en verhulling van het proces van rechterlijke oordeelsvorming fungeert.

A Public Interest Defense for Whistleblowers

Eric R. Boot – Tilburg Law School

It is commonly stated, by both whistleblower protection laws and political philosophers, that a breach of state secrecy by disclosing classified documents is justified if it serves the public interest. The problem with this defense of justified whistleblowing, however, is that the operative term – the public interest – is all too often left unclarified. This is problematic, because it leaves potential whistleblowers without sufficient certainty that their disclosures will be covered by the defense, leading many to err on the side of caution and remain silent, depriving the public of much-needed information. Failing an agreed upon definition of the public interest or a process to determine it, judges' applications of the public interest in whistleblowing cases have been criticized for demonstrating "judicial idiosyncrasy." The present paper, therefore, sets out to (1) provide some clarity concerning the concept of the public interest, and (2) to sketch the contours of a possible public interest defense for whistleblowing. Regarding (1), I will argue for a "civic" account of the public interest, according to which public interests are those interests that we all share in our role as members of the public. Concerning (2), I argue that, for the defense to be fully available to the whistleblower, her disclosure must meet three conditions: the public interest condition, the ultimum remedium (or last resort) condition, and the minimize harm condition. If the first of these conditions is not met, the defense is unavailable. If, instead, one of the latter two conditions is not met (or if neither of them is met), the defense will likely serve to mitigate the sentence rather than function as a full defense.